

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۴/۱۵

عبدالباري جهاني

د سولي سره ناروا لوبي

دا چې سوله په افغانستان کې څومره مهمه او حیاتي مسله ده، پر دې خبرې باندې ځکه بحث په کار نه دی چې د سولي په قدر او اهمیت یوازې هغه مظلوم اولسونه پوهېږي چې له سهاره تر ماښامه د جنگ په لمبو کې سوځي « ځکه هغه سوځي چې اور پر بل وي» مور د اروپا او امریکا په سیوري کې ناست افغانان، چې لا هر یو د ژوند پر ټولو نعمتونو باندې ناشکره هم یو، د سولي په طرحو یوازې د خپلې لیکوالۍ تمرین کوو .

د ۲۰۰۱ کال د نومبر په میاشت کې، چې د طالبانو نظام، د امریکا او ناتو د بمباریو په وجه، ونړېدی؛ او طالبان هرې خواته په تېښته کې وه، د طالبانو مشرانو، د ټین د جرگې له خوا ټاکل سوي جمهورریس حامدکرزي ته د تسلیمېدلو په برخه کې د خبرو غوښتنه وکړه. د امریکا د دفاع وزیر ډانلډ رمز فیلډ د زور او قدرت نشي دومره مست کړی وو چې له طالبانو سره خبرې کول یې ونه منل او حامد کرزي ته یې وویل چې امریکا یوازې د هغوی بشپړ تسلیمېدل مني او بس. طالبان تېښتي ته مجبور سول؛ څوک غرونو او لیري لوېدلو کلیو ته او څوک پاکستان ته ولاړل. رمز فیلډ، د خپل قدرت په زمانه کې، له افغانستان سره هغه څه وکړل چې په تاریخ کې به، له دوستم سره یو ځای، د پښتنو د قصابانو په لیست کې یادېږي. تر دوه زره پنځم او شپږم کال پورې، چې لا طالبانو خپلې قواوې، بیرته نه وې سره را غونډي کړي او لا جنګونه چندانې نه وه پیل سوي نو د رمز فیلډ جنرالانو، د خپلو سات تېږیو لپاره، په هیلمند، اوروزگان، کنړ، ننگرهار او نورو پښتني سیمو کې دلته هلته پر فاتحو، جنازو، ښادیو، ښوونځیو او کلیو کورونو باندې بمباری کولې. په جنګونو کې د وژل سویو کسانو مړي به یې وسوځول، پر مړو باندې به یې بولي وکړي او د خپلو دې شرمونکو اعمالو ویدیوګانې به یې هم واخیستلې. کله کله به یې لا یوه جنرال کومه یوه نیمه شرمونکې بڅښنه هم وغوښته. په دې ترڅ کې د اوروزگان، کندهار، هیلمند، ننگرهار، کونړ او نورو سیمو جنګ سالارانو او جنایتکارانو، چې نومونه یې د آنند ګوپال په کتاب کې راغلي دي، د خپلو امریکایي بادارانو د خوشالولو لپاره، په سل هاوو بېګناه انسانان د طالب جنګیالیو په نوم د ګوانتانامو، بگرام او نورو زندانونو او شکنجو قرباني کړل .

له دوه زره اتم کال څخه وروسته جنګونو دونه زور واخیست چې نور نو هم د افغانستان حکومت او هم امریکایان د سولي کولو پېښنهادونو او پروګرامونو جوړولو ته مجبور سول. دا چې د پردې تر شا څه تیرېږي او څه تېر سول او لا وروسته به څه رنگ اخلي؛ زه ځکه نه سم ویلای چې د نورو افغان لیکوالانو په څېر تقریباً هیڅ اطلاعات نه لرم. مګر دونه ضرور ویلای سم چې د یوه مظلوم او بې دفاع اولس په سرنوشت بېرحمانه لوبي کيږي او دغه ګری د اولس د نارې او فریاد د اورېدلو لپاره یوازې د حق متعال دربار موجود دی .

د سولي له حیاتي مسلې سره، چې یوازې بې دفاع او مظلوم اولسونه یې په قدر او ضرورت پوهېږي، د ربانیانو تر رهبرۍ لاندې د سولي د مسخره شورا د جوړېدلو څخه تر اوسه پورې خارجي دښمنان او داخلي ظالمان لوبي کوي. دا پوښتنه به سړی له چا څخه وکړي چې د سولي دغو مضحکو شوراګانو، چې په سلو کې نیوي غړي یې قاتلان او مسلکي غله دي، په دې څه باندې لسو کالو کې، د سولي لپاره څه کړي دي؟ سوال دا دی چې اصلاً سوله ولې شورا ته ضرورت لري؟ سوله او جنګ خو د حکومت د خپلې پالیسۍ سره اړه لري. حکومت که په ریښتیا د سولي غوښتونکي وي په دوو کلونو کې یې راوستلای سي. دا خبرې اوږده بحثونه غواړي او زه یقین لرم چې که په دې اړه پنځه زره مضامین هم ولیکل سي نه یوازې به موضوع معلومه نه سي بلکه د یوه او بل ستوني به مو ترڅه کړي وي. راسی د حکومت د تازه اعلامیې په باب چې یوه ورځ مخکې یې طالبانو ته صادره کړې ده یو څه وږغېږو .

حکومت طالبانو ته، د سولي د مذاکراتو لپاره، درې سره خطونه کش کړي دي چې له هغو څخه په هیڅ توګه تېرېدلای نه سي. لومړی خو په پښتو کې یو مثل دی چې وایی چا په کلي نه پرېښود ده ویل آس مي د ملک په کور کې وتړی. طالبان وایی مور د افغانسنتان له حکومت سره خبرې نه کوو؛ دا د امریکایانو ګوډاګیان دي، دوی د خبرو لپاره سره خطونه ورته کشوي. دا خو په هر صورت .

حکومت وایی له دریو شیانو څخه چې یو یې اسلامي جمهوري نظام دی، بل اساسي قانون او بل انتخابات دي، نه سي تېرېدلای. دا چې نظام اسلامي جمهوریت دی که نه دی؛ په دې کې زه هیڅ نه سم ویلای؛ دا د عالمانو او سیاست

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

پوهانو کار دی. خو د ملگرو ملتونو او سیکار رپوتونه وايي چې د افغانستان په سلو کې پنځه شپېته خاوره د حکومت د مخالفينو يا طالبانو په لاس کې ده. کله چې يوه حکومت د خپلي خاورې تر نيمايي زياته برخه له لاسه ورکړې وي او په باقي پاته هيواد کې، د کابل په شمول، امنیت د ميليونونو ډالرو په لگولو او توپکو په زور ساتل کېږي نو دا اسلامي جمهوري نظام په کوم ځای کې قايم دی چې له هغه څخه تېرېدل سره کرښه بولي؟ څه باندې يوه مياشت مخکې د امریکا د سي اين اين د ټلويزيون يوې مشهورې خبريالې د بلخ له ولايت څخه، چې د رژيم د ترټولو لوی پهلوان عطانور شخصي پاچهي ده، رپوټ ورکړ. د بلخ په ولايت کې يې د طالبانو د قضايي، اداري، روغتيايي او تعليمي چارو، ادارو او فعاليتونو په باره کې رپوټ خپور کړ او د سر په سترگو مو د وسله والو طالبانو پر موټرسايکل سپرو ځوانانو ډلي وليدې، چې په سپينه ورځ آزاد گرځېدل. د بلخ له ولايت څخه، چې حکومت يې د خپل نفوذ او قدرت سيمه بولي، د نورو پښتني سيمو د وضع اټکل کولای سو. نو دا نظام چېرې دی؟ چې له هغه څخه تېرېدل حکومت ته دونه مهم دي چې سره کرښه يې بولي .

حکومت وايي چې له اساسي قانون څخه نه سي تېرېدلای. اساسی قانون په ريشتيا هم بايد د اداري فساد او مخدره موادو د قاچاق د له منځه وړلو!! او امنیت د ټينگولو!! په څېر د حکومت په لويو لاسته راوړنو کې وشمېرل سي. سړی نه پوهېږي چې اشرف غني، چې يقيناً يې د پوهې سطح د افغانستان تر پوهانو او عالمانو په زر چنده لوړه ده؛ ځکه چې دی خو د نړۍ دوهم متفکر دی!! څرنگه په سپينه ورځ د خپل اولس په سترگو ننوزي. د اشرف غني حکومت خو له لومړۍ ورځې تر اوسه پورې، او سبا هم نه ده معلومه، د خپل اساسي قانون په خلاف چلېږي. په اساسي قانون کې خو اولسمشر او د هغه دوه مرستيالان ذکر سوي او وظيفې يې هم معلومي دي. اجراييه رييس او د هغه دوه مرستيالان، چې په هفته کې يو ځل د اولسمشر په څېر د کابينې غونډه کوي، او د هغوی څه باندې دوه سوه مشاورين او په سل هاوو مامورين خو په اساسي قانون کې نسته. دا خو د همدغه اجراييه رياست برکت دی چې حکومت يې پر دوو مساوي او مخالفو برخو وېشلی او هيڅ کار پر مخ نه ځي. (دو گدا دريک گليم بگنجد دوشاه در یک اقليم نگنجد) په زړه پورې خبره خو دا ده چې اولسمشر، د خپل قانوني واک څخه په استفادې سره، د هيواد يو لوی مفسد ضياءمسعود، چې په دوبي کې په ميليونو ډالره نقد ورسره نيول سوي او ټول جهان په خبر وو، د بني حکومتولی!! د چارو مشر، او وروسته يې د فرمان په زور، خپل دريم مرستيال وټاکي. بيا چې يې خوا ورته بده سوه؛ له بسته سره يې موقوف کړ. مامورينو او مشاورينو ته يې څه ورپېښه سوه. درک يې خدای ته معلوم دی. د ځنگله په پاچهي کې هر څه کېږي. د حکومت لومړی مرستيال، د حضرت صاحب مجددي خالد بن وليد رشيد دوستم، خو په دې پنځو کالو کې لږترلږه پنځه ځله د خپل حکومت په مخالفت ولاړ سوی او په دې څه باندې دوو کالو کې يې د کابينې مخ نه دی ليدلی .

د اجراييه رياست د مقام په باب زما يو سوال دا دی چې که، خدای مه کړه، خوله مي ماته کړي، اشرف غني مر سو؛ څوک به اولسمشر کېږي. اساسي قانون خو وايي چې د اولسمشر د مړينې په صورت کې به د هغه دوهم مرستيال او د هغه د مړينې په صورت کې به دوهم مرستيال د اولسمشری چاري پر مخ بيا يې. دوستم خو د څه باندې دوو کالو راهيسې په کابينه کې نسته. که د اولسمشر دوهم مرستيال سرور دانش د هغه پر ځای اولسمشر سي نو بيا خو عبدالله، په دې حساب څلورم مقام سو. په داسې حال کې چې هغه خپل ځان له اولسمشر سره مساوي بولي، هر هغه د کابينې غونډې کوي او څو ځله يې ويلي دي چې د اجراييه رياست مقام د چا تحفه نه ده او ده د وچ مټ په زور گټلی دی. البته عبدالله، په دې وخت کې، جان کېږي ته اشاره نه کوي. بله خبره دا ده چې عبدالله حکومتي مقام دی او که د اپوزيشن مشر؟ ځکه چې هغه دغه گړی، د اولسمشر غني د مشورتي لويی جرگې له طرحې سره، چې د هغه غريب نفس په وخت، مخالفت اعلان کړی دی. دا کمزوری، تش په نامه نظام، چې هسي يې هم په هيواد کې په سلو کې د پنځه شپېته خاورې کنترول له لاسه ورکړی، په دې توگه د انارشي خواته روان دی. که څه هم چې له مقاماتو سره چندانې غم نسته. که ټوله دنيا اوبه ونيسی، د هيلی تر زنگانه دي. څوک چې په ارگ کې د اوسپنې په قلا کې ژوند کوي هغوی د انارشي څه پروا لري .

تر دې لا په زړه پورې د اجراييه رياست د دوهم مرستيال حاجي محمد محقق مسله ده، چې د اولسمشری د راتلونکو انتخاباتو لپاره يې له کوم بل غله سره، د لومړي مرستيال په حيث، لاس يو کړی دی او اولسمشر غني هغه، له دغه امله، برطرفه کړ. محقق صاحب د اشرف غني کابينې ته نه ورځي مگر د اجراييه رييس د کابينې په ټولو هفته اي غونډو او د وزارتونو د پېښهاد سويو کړنو په منظوريو کې برخه اخلي. هغه خپل رسمي دفتر او دېوان لري او لکه اشرف غني چې له سره برطرف کړی نه وي بېغمه خپل اجرات کوي. زه وایم که د جان کېږي لپاره، که څه هم چې د اوسني نظام باداردی خو ظاهراً خارجي دی، په اساسي قانون کې دونه څرگند تغييرات راتلاي سي او دومره څرگندي گډوډی منل کېدلای سي نو د طالبانو سره د احتمالي سولي په خاطر، چې يوه حياتي مسله ده، په اساسي قانون کې کوم جزبي يا کلی تغيير ولي کفر بولو او ولي يې بد و منو؟

پاته سوه د انتخاباتو مسله چې اولسمشر ته ښايي تر ټولو سرکړښو مهمه وي؛ ځکه چې امریکايانو وويل چې اشرف غني د افغانستان په ټول تاريخ کې لومړنی مشر دی چې په مسالمت آمیزه توگه يې له خپل سلف څخه قدرت تسليم کړ او اولسمشر سو. نو دا خو ريشتيا هم دېره لويه لاسته راوړنه ده. نه يوازي اشرف غني بلکه امریکايان يې هم

باید تر ټولو مهمه سره کرښه وېولي. مگر دې خبرې ته د چا پام نه دی چې دا اوسنی اسلامي جمهوري نظام، او زموږ د خلکو په اصطلاح، دوه سړی حکومت خو د همدغو انتخاباتو محصول دی. د اولسمشری د انتخاباتو په نتیجه کې اشرف غني ځان گټونکی اعلان او ډاکټر عبدالله د هغه اعلان ونه مانه. پښتنو د گل مرجان یې نه مني اصطلاح ورته جوړه کړه او مطبوعات څه باندې دوی میاشتي ناندريو پر سر اخیستي وه. چې د عبدالله سره د قدرت د وېشلو خبره سوه نو زما ښه په یاد دي چې اشرف غني خپل آواز ته زور ورکړ چې نه یې منو! نه یې منو! نه یې منو! او طرفدارانو به یې هم په چکچکو بدرگه کړ. بالاخره یې، البته د جان کېږي په خاطر، ځکه چې پښتانه خو ډېر مېلمه پالونکي دي، هغه ایتلافي حکومت هم ومانه. تر دې خبرې به ځکه را تېرسو چې دا خبرې په نړۍ کې ډېرې پېښېږي. د امریکا مطبوعات وایي چې جمهورریس ډانلډ ټرمپ په دوو کالو کې څه باندې اووه زره ځله دروغ وېلي دي. نو چې د نړۍ تر ټولو د لوی طاقت د جمهورریس دغه حال وي مور خو لا غریب او د دوستانو لاس ته محتاج خلک بو . له اولسمشر سره به ځکه د انتخاباتو حساب نه کوو چې هغه خو پاچا دی. د پاچا خبره څوک غبرگولای سي؟ خو څه باندې دوه کاله کېږي چې د پارلمان وخت پوره سوی او په کار وه چې د نوي پارلمان لپاره انتخابات، ډېر پخوا سوي وای. که انتخابات له دې امله مهم دي چې د خلکو د ارادې ښکارندوی دي نو پارلمان څرنگه څه باندې دوه کاله تر خپل وخت زیات خپل کار ته دوام ورکوي. څه باندې اووه میاشتي کېږي چې د نوي پارلمان لپاره انتخابات وسول. د هغو انتخاباتو نتایج تر اوسه معلوم نه دي. ځکه چې وایي دومره زیات او څرگندغڼ پکښی سوی دی چې حتی د افغانستان اوسنی حکومت هم په شرمیږي. که څه هم چې ویل کېږي چې حکومت ځکه نتایج نه سي اعلانولای چې په رایه گیریو کې د حکومتي مامورینو او مقاماتو د څرگندو مداخلو سره سره هم د رایه گیری نتایج د حکومت له خوښي سره برابر نه وه. والله اعلم. زما به له حکومت څخه هیله دا وي چې هغه سړی کرښي چې دښمنانو ته یې باسي یو ځل پخپله ورته وگوري، هسي نه دوی پخپله تېری ورڅخه کړی نه وي .

که څه هم چې د جنگ اور په هیڅ توگه سور سوی نه دی او له یوې تر بلې ورځې پورې په هر صورت زور اخلی؛ خو طالبانو، تازه، د الفتح په نوم جنګي عملیات اعلان کړل. گواکي د الخندق عملیاتو سم کار نه وو ورکړی. حکومت، په مقابل کې، د خالد په نوم عملیات (چې ښایي مطلب به یې د دوستم عملیات وي؛ ځکه چې رشید دوستم د صبغت الله مجددي، خالد بن ولید دی؛ او دا شرم به یې سل کاله وروسته په گور کې هم ورسره پروت وي) ورته اعلان کړي دي، چې حکومت وایي یوازي دفاعي ښه لري. په داسې حال کې چې د سولې په خبرو کې هیڅ ډول پرمختګ نه دی، یا لږترلږه مشهود پرمختګ نه دی سوی، حکومت او د سولې لپاره د امریکا استازي زلمي خلیل زاد د طالبانو دا نوي اعلان کړي عملیات وغندل او هغه یې د سولې په مقابل کې یو بل خنډ وباله. گواکي د دې عملیاتو له اعلانېدلو څخه مخکې د سولې جریان ښه پرمخ روان وو .

په کابل کې د څو هفتو راهیسي د سولې لپاره د مصالحي د رهبري شورا د جوړېدلو او په قطر کې له طالبانو سره د خبرو لپاره د یوه با صلاحیته هیات د لېږلو لپاره خبرې روانې وي. حکومت، د خپل پخواني معمول سره سم، د افغانستان تر ټولو بدنام کسان او د سولې تر ټولو سخت دښمنان را وبلل او د سولې د چارو او مذاکراتو د پرمخ بېولو کار یې وروسپاره. د مسیر ورځپاڼه خو رپوت ورکوي چې اولسمشر او د هغه نیژدې سلاکاران خو په زغرده وایي چې دوی غواړي د قطر مذاکراتو ته د سولې دښمنان ولېږي. سړی نه پوهیږي چې په دې صورت کې د سولې د خبرو معنی څه ده. البته که حکومت دا خبره کړي هم نه وي او یا سبا ورباندې پښیمانه سي، د مصالحي د وروستی ټاکل سوي شورا د غړو ترکیب د مسیر د ورځپاڼې رپوت تاییدوي. سوله یو گام بیا ليري سوه او خدای دي د مظلومو اولسونو پر حال ورحمیږي .